

Bayer Zsolt: Az elvek, ó, az elvek!

2025 január 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Majka az RTL pénzes?je után azonnal rájött, hogyan kell mostantól szórakoztatni.

a, most itt vannak ezek az elvek, ugye. Gömbölydedek, mosolygósak, és szeretik, ha kényeztetik ?ket. Rekesz borral, boritékkal, világ körüli úttal, ezzel-azzal. Aztán régi székely anekdota szerint Mócsi bácsi is összefoglalja a

tudnivalókat az elvekről, imígyen: – Elvek? Ó, az elvek! Hát azok olyanok fiam, mint a szellentés. Tartja az ember, ameddig bírja...

Benne van a székely „bölcösségben” a nehéz sors, ezeregyszáz esztendőnyi bús magyar sors, amelyből teljes természetességgel virágoznak ki ilyesféle viccek, de lássuk be, ugyanez a bús magyar sors másrészből kitartást, rendíthetetlen elvhűséget és hűsiességet is termelt, sőt, ilyesfélét termelt bűvebben. Szülte Dobót, aki azt is mondhatta volna, hogy „na viszlát, ennek nincs semmi értelme”, de inkább azt mondta, hogy „ez a vár most a haza, aki fél, most még elmehet” – s maradt. S persze szülte Hegedűs hadnagyot, akinek rongy élete drágább volt, mint a haza becsülete – hát úgy is végezte. Vagy ott van Nagy Imre és Kádár: ugyanabból a rettenetes kommunista, eo ipso hazaáruló – mert hazatagadó – alomból jönnek, ám a megmérgetés óráján az egyik mégis hűssé magasztosul, a másik marad, mi volt mindig is.

De hát ezek régi dolgok, ódivatú ügyek, mindez már történelem, história, olyasmi, ami az emberrel egyidős, s amit Madáchunk – ki más? – foglal össze tökéletesen az Athéni színben:

„ELSŐ A NÉPBŐL

Nem hall az ember semmi izgató
Hírt, mintha seregünk ellent sem találna.

MÁSODIK A NÉPBŐL

És itthon is oly álmos minden ember,
Tán senki sem kohol már terveket,
Mint hajdanán, miknek kivitelére
A felséges nép torka kellene.
Ma reggel óta járom e helyet,
S szavazatomra nem akad vevő?

ELSŐ A NÉPBŐL

Unalmas élet, mit van tenni már?

HARMADIK A NÉPBŐL

Nem ártana egy gyöngye kis zavar.”

Subidubidúúú... Hát így élünk, ebben élünk, emberemlékezet óta.

S azt is fontos tudnunk, hogy elvhűség, tisztesség, valamint tehetség, okosság, műveltség nem mozognak együtt. Műveletlen, ostoba és tehetségtelen ember is lehet elvhű és mondjuk hazaszerető, míg fordítva is igaz: okos, művelt, tehetséges ember is lehet elvtelen és hazaáruló. Van példánk erre is, arra is bűven.

Majka például tehetséges, ehhez kétség nem fér. Hogy mennyire művelt és okos, azt nem tudom, de mindegy is. Tehetséges és kész. Mondom ezt úgy, hogy az ő világa nagyon nem az én világom, a kilencvenes években én már nem táncoltam, én a hetvenes és nyolcvanas években táncoltam volna, de mi „Ricsések” voltunk, úgyhogy nem táncoltunk, mi Omegát, Illést majd Fonográfot, Píramist, Hobót, Eddát és Beatricét hallgattunk, s leginkább persze Pink Floydot, hosszú házibulikon, földön fekve, világot megváltva, ha pedig néha mégis táncoltunk, akkor Boney M.-re meg a Da-Da-Da-ra, és sikitva röhögünk magunkon. De ez pusztán életkor kérdése, gondolom, semmi köze a tehetséghez, és Majka tehetséges.

És most készített egy új dalt, „Bindzsisztánról” és annak vezetőjéről, az ellenzék és a „függetlenobjektív”, vagyis az ellenzéki propagandát toló sajtó sikkantgatva élvez azóta, hogy na lám, tessék, milyen jól megmondta a Majka is, még Gyurcsány is szükségét érezte megdicsérni a produkciót.

A szerző pedig – ó, a szerző, ó, azok az elvek! – igazi, hamisítatlan Tartuffe-ként sietett leszögezni, miszerint: „Ahogy eddig, úgy ezután sem kívánok politikai oldalakhoz sorolni, a nóta első sorban a szórakoztatásra született.” Továbbá: „Fontosnak tartom a párbeszédet, az érvek ütköztetését, számomra természetes, ha olykor másként gondolkodunk, hogy bárkiről véleményt formálhatunk, rólam is. És engedjék meg ez nekem is. A hergeléssel, uszítással ugyanakkor nem tudok azonosulni, pláne kikérem magamnak, ha valaki megkérdőjelezi a magyarságomat az egyet nem értés miatt.”

Persze, persze és még egyszer persze. De azért a pontosság, a jelenkor és az utókor kedvéért rögzítsük a

szórakoztató nóta keletkezésének körülményeit, hogy megkapja a történet a szükséges vajszín? árnyalatot. Tehát: Majka otthagya a kormánypártinak titulált TV2-t, és átigazolt az RTL-hez. Az átigazoláért, mint a focisták, vagyis a szerződéskötés aláírásáért kapott nettó negyvenmillió forintot (40 000 000). A szerződéskötés kettő plusz egy évre szól, s évente kapott további nettó ötvenmillió forintot (50 000 000). Ha csak a két évvel számolunk, akkor ez nettó száznegyvenmillió forint (140 000 000), ha odacsapjuk hozzá a plusz egy évet is, akkor százkilencvenmillió forint (190 000 000).

Na most mondd, és Majka azonnal rájött, hogyan kell mostantól szórakoztatni! Mert van az a pénz, ugye, amennyiért korpás az ember haja.

Ja! El ne felejtjük, Majka így szólt a nagy szórakoztatás közepette: „Egy-két firkászt zsebb?l fizetek”...

Ja. Így megy ez. Egy-két rappedt is zsebb?l fizetnek. Például ezt az ózdit.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló